K STOTOJ GODIŠNJICI MOG OCA — ZUM 100. GEBURTSJAHRE MEINES VATERS
K 100. VÝROČÍ NAROZENIA MOJHO OTCA
BUKIN 2. I. 1865.– 1965.

JOSIP ANDRIĆ

BUKIN

MALA SUITA – KLEINE SUITE – MALÁ SUITA

ZA KLAVIR FÜR KLAVIER PRE KLAVÍR

Opus 183.

VLASTITO IZDANJE – SELBSTVERLAG – VLASTNÉ VYDANIE
Notografija Saveza muzičkih društava u Zagrebu

ZAGREB
1965

zkvh.org.rs

I.

ČEŽNJA ZA RODNIM SELOM

SEHNSUCHT NACH DEM GEBURTSDORFE – TÚŽBA PO RODNEJ DEDINE

Andantino elegiaco

JOSIP ANDRIĆ

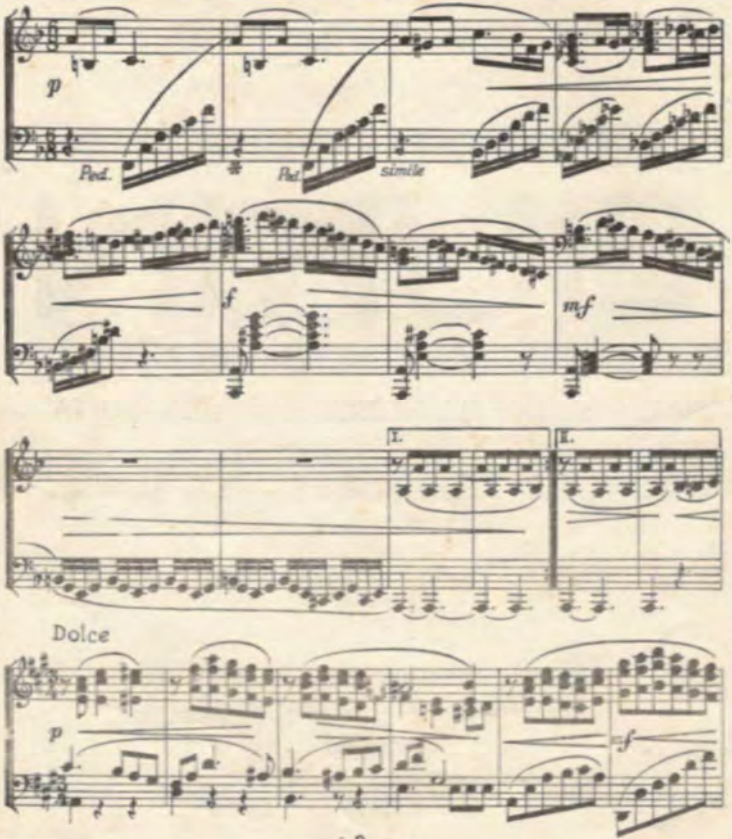

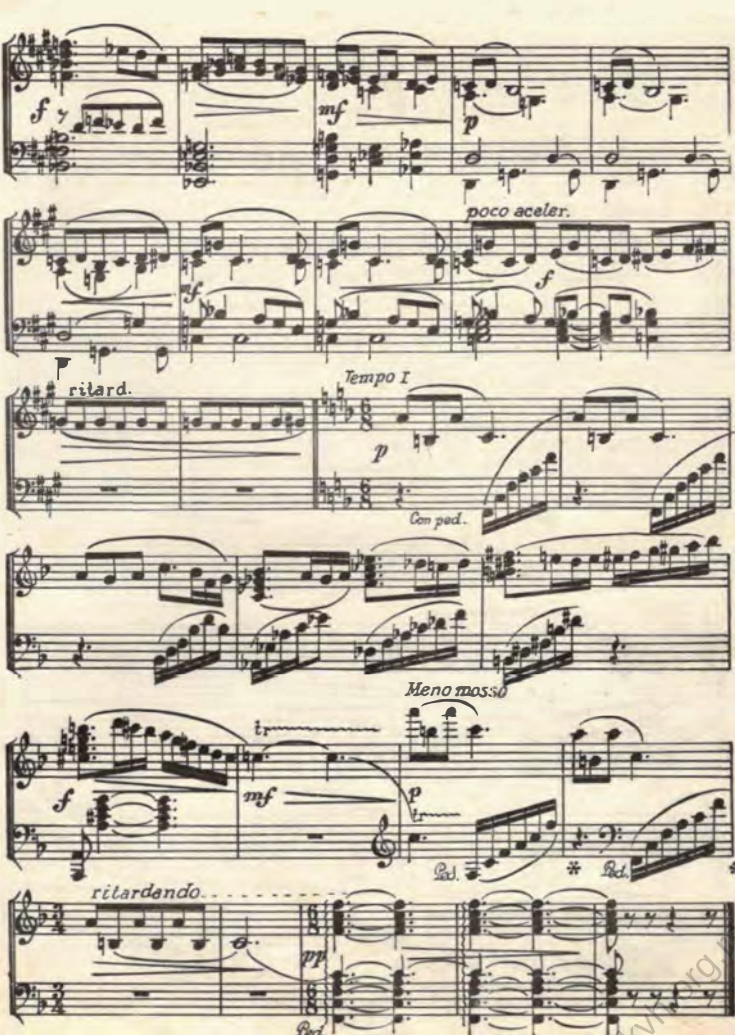
poco aceler.
ritard.
Tempo I
Con ped.
Meno mosso
ritardando
Ped.
6. XII. 1940.

II.

NA MAJČINU GROBU

AM GRABE DER MUTTER – NA MATKINOM HROBE

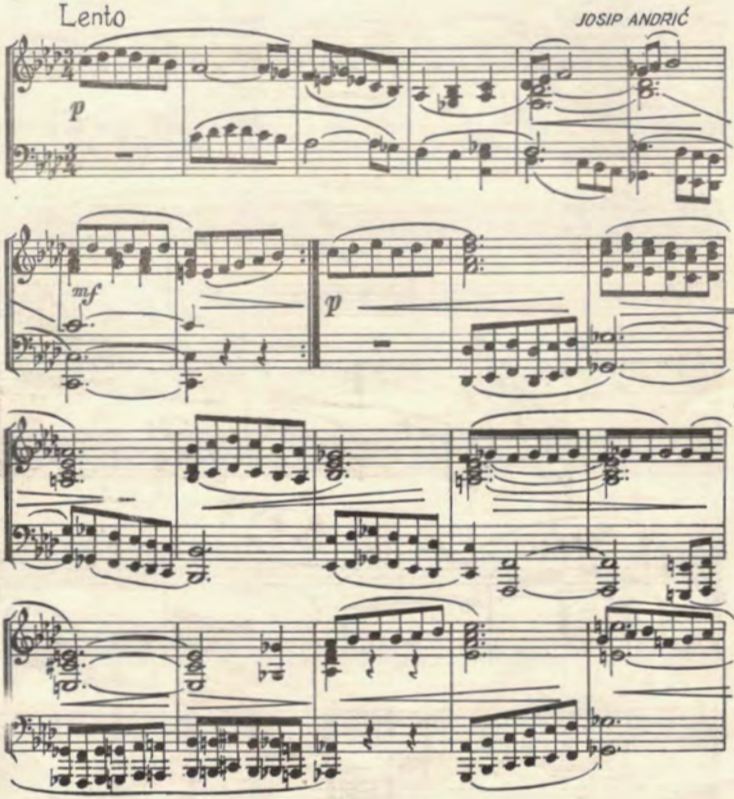

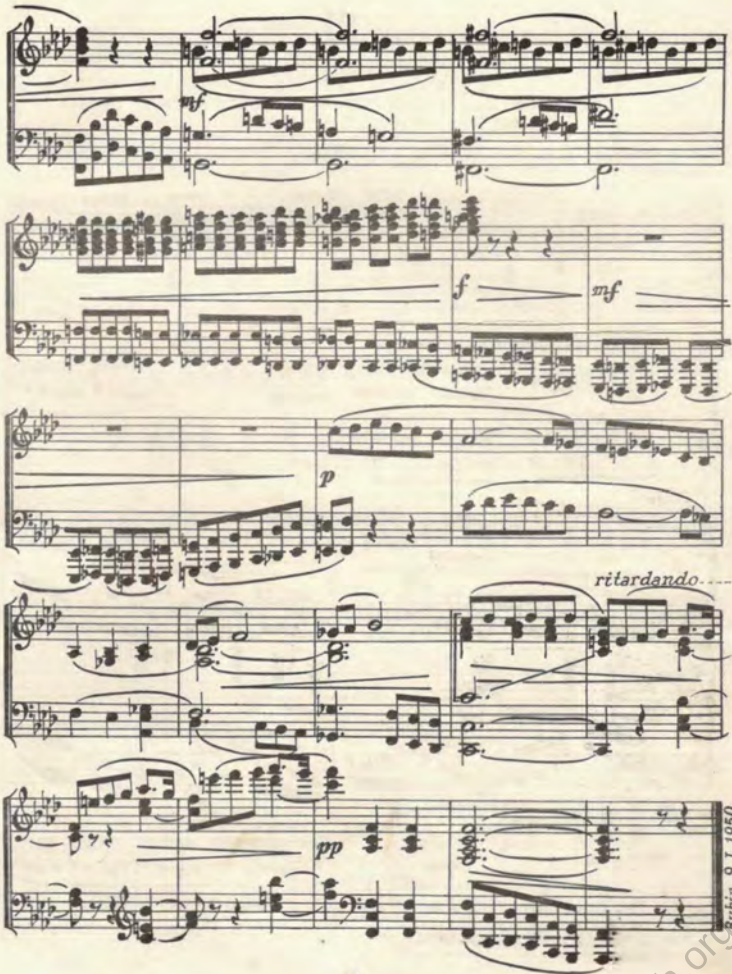

zkvh.org.ua

III.

RADOST RODNOG SELA

FREUDE DES GEBURTSDORFES – RADOSTʼ RODNEJ DEDINY

Allegro fresco

JOSIP ANDRIĆ

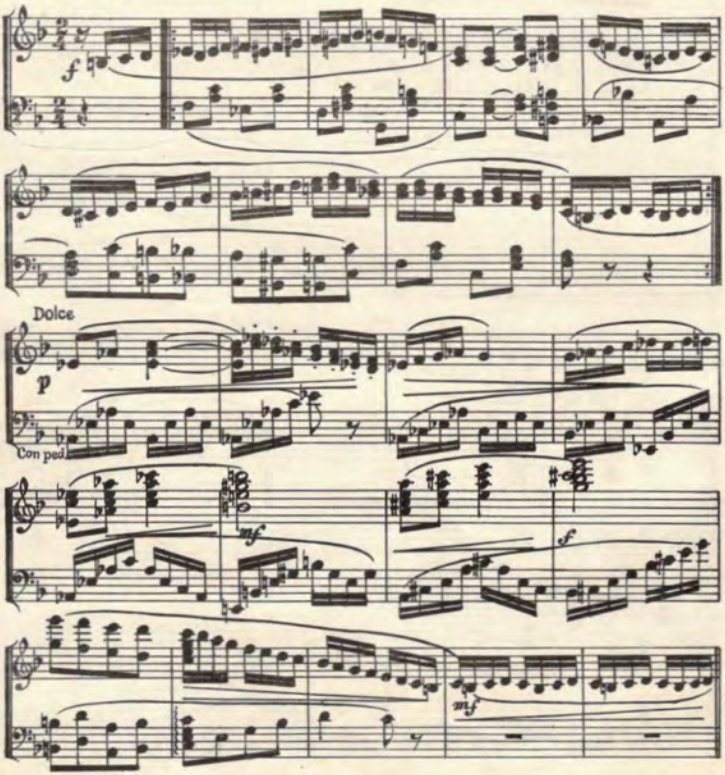

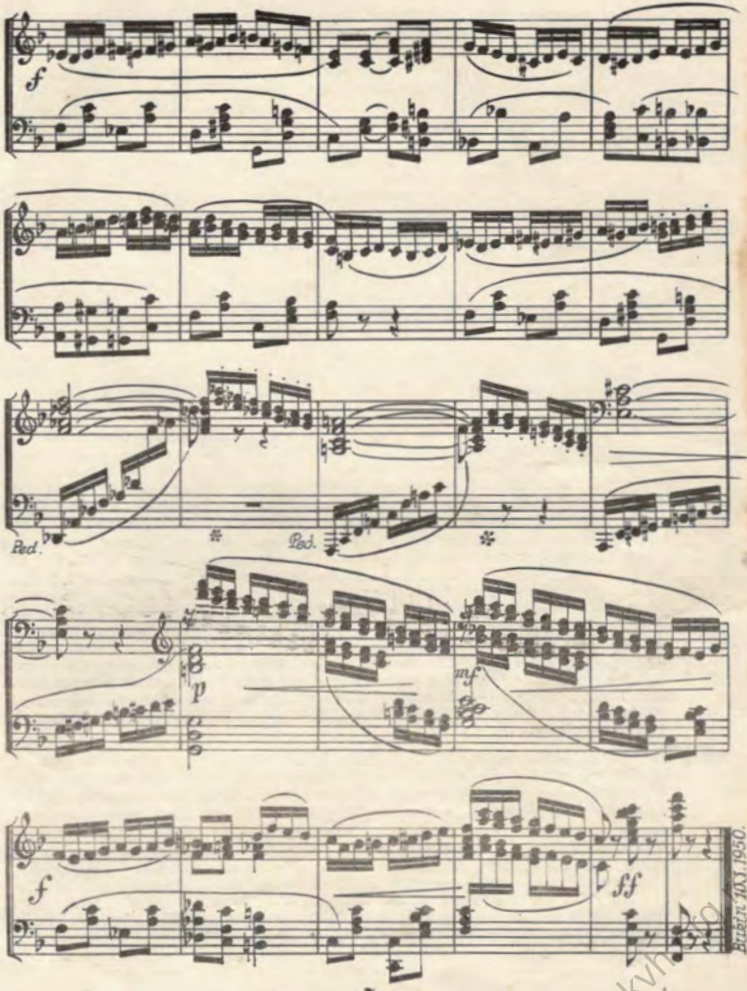

zkvh.org

BUKIN

Rodno selo kompozitora Dra JOSIPA ANDRIĆA (✱ 14.III.1894.) na jugu Bačke između Bačke Palanke, Obrovca, Bača, Selenče, Vajske, Bodana, Plavne i Novog sela pokraj Dunava, kojemu su s druge strane u Srijemu Vukovar, Sotin, Šarengrad i Ilok. Staro slavensko ime Bukin (od bukovih šuma toga kraja) ima isti korijen s mjestima Buk, Bukevje, Bukovica u Hrvatskoj, s Bukovskom planinom u Srbiji, Bukovskom kosom u Bosni, Bukovom gorom u Sloveniji, s mjestima Buk, Bukov i Bukovany u Čehoslovačkoj, Bukecy u Lužici, Bukovinom u Ukrajini itd. Postanak Bukina seže valida još u 9. stoljeće, kad je slavenski apostol sv. Metod kao panonski nadbiskup (870.-880.) osnovao bačku nadbiskupiju sa sjedištem u Baču, po kojem je Bačka i nazvana. Oko grada Bača nastala su manja naselja, pa tako i Bukin, Plavna itd. Iza turske najezde g. 1526. doselili su u opustošenu Bačku Šokci (Hrvati) iz Bosne preko Slavonije. U to se vrijeme pojavljuju Andrići u Slavoniji, Srijemu, Bačkoj i Baranji. U Bačkoj im je središte u Bukinu, odakle odlaze u Plavnu i Bač. Kad su g. 1751. uvedene matične knjige, među najistaknutijim obiteljskim prezimenima u Bukinu zapisani su Andrići. Iza tog vremena došlo je do naseljavanja Nijemaca, a kasnije malo i Mađara. No Bukin je sačuvao svoje slavensko ime i od germanizacije i mađarizacije sve do drugog svjetskog rata. Najistaknutiji sin Bukina kompozitor Josip Andrić potječe od oca Josipa Andrića, strojara i mlinara, po baki od šokačke obitelji Jagodića, a po majci Evi Fábry iz Plavne od slovačke loze. Mnoge Andrićeve kompozicije veličaju rodno mu selo Bukin, pa je po tim djelima (Bačka simfonijeta, Šokačka elegija, Bukinsko kolo itd.) Bukin ušao i u muzičku historiju. U ovom klavirskom triptihu „Bukin" kompozitor iznosi svoja intimna osjećanja prema selu svog oca i groba svoje majke te sjećanja na vlastito bukinsko djetinjstvo.

BUKIN Der Anfang dieses in der Süd-Bačka an der Dunau liegenden Geburtsdorfes des Komponisten und Schriftstellers Dr JOSIP ANDRIĆ (✱ 14. III.1894.) ist im 9. Jahrhunderte zu suchen, als durch den Slawenapostel Hl. Methodius das Bačkaer Erzbistum mit dem Sitze in Bač, unweit von Bukin, gegründet wurde. Alle Ortsnamen dieser Gegend beweisen, daß nach der Völkerwanderung im 6. und 7. Jahrhundert hier die Slaven die Hauptbevölkerung waren. Nach der türkischen Verwüstung im J. 1526. folgte die Ansiedelung der Šokacen (Kroaten) aus Mittel-Bosnien über Slawonien. Zwei Jahrhunderte später kam eine größere Ansiedelung der Deutschen und später geringere der Ungarn und Slowaken. Der hervorragendste Sohn Bukins Komponist Josip Andrić ist Sohn des zu Ende des 19. Jahrhunderts in der ganzen Gegend wohlbekannten Maschinenschlossers und Müllers Josef Andrić, dessen frühgestorbener Bruder als Flötenspieler beliebt war. Müllers Ehefrau Eva geb. Fábry aus Plavna hatte viel Sorgen mit ihrem Söhnchen Joži, der schon vier- und fünfjährig bei jeder Gelegenheit den Dorfmusikanten nachlief. Nach ihrem Tode im November 1899. übersiedelte der Müller Andrić nach Morović in Syrmien und ist (ebenfalls) im November 1940. bei seinem Sohne Komponisten in Zagreb gestorben. Die Liebe zu Bukin kommt in mehreren Kompositionen Andrić's mit warmen Tönen zum Ausdruck. So auch in dieser kleinen Klaviersuite, welche die Sehnsucht vieler in der Welt zerstreuten Bukiner nach dem Geburtsdorfe, dem dort gebliebenen Grabe der Lieben und die Bukiner Jugenderinnerungen musikalisch verherrlicht.

BUKIN Rodná dedina skladateľa a spisovateľa Dr. JOSIPA ANDRIĆA (✱ 14. III. 1894.) vznikla asi v 9. storočí, keď moravský arcibiskup sv. Metod v r. 870. musel opustiť Slovensko a usadil sa v Báči v južnej Báčke, kde založil báčské arcibiskupstvo. Báč spojovala rieka Moslonga cez Bukin s Dunajom. Bukin mal do 18. storočia len chorvátské (šokacské) obyvateľstvo, ku ktorom sa potom prisťahovali Nemci a neskoršie tiež niečo Maďarov. Blízko Bukinu povstala v 19. storočí tiež slovenská dedina Selenča. Keď 27. XI. 1899. zomrela matka skladateľova Eva nar. Fábry, slovenského pôvodu, otec jeho mlynár Jozef Andrić odsťahoval sa do Srěmu a zomrel 1940. u syna v Záhrebe, keď tento už bol v Tatrách a Prahe našiel svoju rodinnú a umeleckú lásku. Že v tejto láske nezabúda na svoje rodisko, svedčia mnohé jeho diela ako aj tato malá klavírna suita „Bukin".